

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Ewa Gonerska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Grzegorza Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w dniach: 15 lutego, 7 kwietnia, 9 maja, 20 czerwca, 3 listopada 2016r. sprawy:

A. N., córki M. i B. z domu S., urodzonej w dniu (...) w Z.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od 11 października 2010r. do dnia 27 maja 2011r. w S., będąc zatrudniona jako doradca klienta w (...) Banku S.A. we W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podszywając się za 12 klientów (...) Banku S.A. oraz składając w ich imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty oraz zerwania lokat terminowych dokonała wypłaty z rachunków tych 12 klientów prowadzonych przez (...) pieniądze w łącznej kwocie 239.054 złotych, czym doprowadziła klientów tego banku (...), A. P., R. P., K. M., K. S., A. M., J. G., H. W., M. P., J. S., F. S., J. R. gdzie środki na szkodę wyżej wymienionych osób, zostały pokryte przez (...) oraz doprowadziła (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 215.929,69 złotych w ten sposób, że :

- w dniu 11 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 400 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w okresie od 20 października 2010 r. do 29 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty czterokrotnie wypłaciła z konta (...) pieniądze w łącznej kwocie 4600 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4760,42 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:

- w dniu 20 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł.,

- w dniu 21 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 500 zł.,

- w dniu 22 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,

- w dniu 29 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 600 zł.,

- w okresie od 3 listopada 2010 r. do 16 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) czterdzieści razy wypłaciła z kont (...), (...), (...), (...), (...) pieniądze w łącznej kwocie 69.960 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 42.008,77 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody w ten sposób, że:

- w dniu 3 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 12 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 500 zł.,
- w dniu 19 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 23 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 25 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6500 zł.,
- w dniu 26 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1200 zł.,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 7600 zł.,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 21 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 22 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 23 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4000 zł.,
- w dniu 24 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 28 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 14 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 21 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 25 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 27 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 28 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 1 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 3 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 7 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 9 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1600 zł.,
- w dniu 11 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 15 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 21 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 28 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,

- w dniu 14 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 14 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł.,
- w dniu 16 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł.,
- w dniu 18 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 23 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 7 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł.,
- w dniu 9 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1400 zł.,
- w dniu 18 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 17 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2001 zł.,
- w dniu 25 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł.,
- w dniu 2 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 4 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł.,
- w dniu 11 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4500 zł.,
- w dniu 16 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł.,
- w dniu 10 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 400 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 402,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;
- w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty czterokrotnie wypłaciła z kont (...), (...) pieniądze w łącznej kwocie 6000 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6181,55 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:
- w dniu 16 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 6 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł.,
- w dniu 17 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 14 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 27 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 400 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 402,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;
- w dniu 30 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 600 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 602,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w dniach 5 stycznia 2011 r. i 7 stycznia podszywając się za klienta Banku (...), składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty dwukrotnie wypłaciła z kont (...) pieniądze w łącznej kwocie 3200 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3205,90 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:

- w dniu 5 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1100 zł.,

- w dniu 7 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2100 zł.,

- w dniu 11 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 1400 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1402,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;

- w dniu 14 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 600 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 602,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;

- w dniu 21 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 1500 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1500 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w okresie od 24 marca 2011 r. do 27 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia o zerwaniu lokat terminowych trzynastcie razy wypłaciła z konta (...) pieniądze w łącznej kwocie 149.994 zł. czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 154.458,30 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że;

- w dniu 24 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł., likwidując w dniu 22 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 25 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł., likwidując lokatę terminową nr (...)

- w dniu 28 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5500 zł., likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 29 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4494,10 zł., likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 4 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł., likwidując w dniu 4 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 5 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6000 zł., likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 6 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 9000 zł., likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 8 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 8 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 12 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 12 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 15 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 15 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 28 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 28 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 23 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 23 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 27 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł., likwidując w dniu 27 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...)

tj. o czyn z art.286 § 1 kk. i art. 294 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk.

I. uznaje oskarżoną **A. N.** za winną tego, że w okresie od 11 października 2010r. do dnia 27 maja 2011r. w S., będąc zatrudniona jako doradca klienta w (...) Banku S.A. we W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła Bank w błąd, iż 12 klientów (...) Banku S.A. złożyło dyspozycje wypłaty oraz zerwania lokat terminowych, a następnie dokonała wypłaty z rachunków tych 12 klientów prowadzonych przez (...) pieniądze w łącznej kwocie 239.055,10 złotych, czym działała na szkodę H. G., A. P., R. P., K. M., K. S., A. M., J. G., H. W., M. P., J. S., F. S., J. R. oraz doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 209.055,10zł (...) Bank S.A. we W., który pokrył środki na szkodę wyżej wymienionych osób, w ten sposób, że:

- w dniu 11 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 400 zł, czym działała na jego szkodę oraz doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w okresie od 20 października 2010 r. do 29 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty czterokrotnie wypłaciła z konta (...) pieniądze w łącznej kwocie 4600 zł, czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4600 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:

- w dniu 20 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,

- w dniu 21 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 500 zł,

- w dniu 22 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,

- w dniu 29 października 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 600 zł,

- w okresie od 3 listopada 2010 r. do 16 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) czterdzieści razy wypłaciła z kont (...), (...), (...), (...), (...) pieniądze w łącznej kwocie 69.961 zł czym działała na jego szkodę oraz czym

doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 42.008,77 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody w ten sposób, że:

- w dniu 3 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 12 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 500 zł,
- w dniu 19 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 23 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 25 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6500 zł,
- w dniu 26 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1200 zł,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 760 zł,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 21 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 22 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 23 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4000 zł,
- w dniu 24 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 28 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 14 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 21 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 25 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 27 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.,
- w dniu 28 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 1 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 3 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 7 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 9 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1600 zł,
- w dniu 11 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 15 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 21 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 28 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 14 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,

- w dniu 14 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł,
- w dniu 16 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 18 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 23 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 7 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 9 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1400 zł,
- w dniu 18 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 17 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2001 zł,
- w dniu 25 lutego 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 2 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 4 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 11 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4500 zł,
- w dniu 16 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł,
- w dniu 10 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 400 zł czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;
- w okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty czterokrotnie wypłaciła z kont (...), (...) pieniądze w łącznej kwocie 6000 zł, czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6000 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:
- w dniu 16 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 6 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł,
- w dniu 17 listopada 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 14 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 27 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 400 zł czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;
- w dniu 30 grudnia 2010 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 600 zł czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 600 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w dniach 5 stycznia 2011 r. i 7 stycznia podszywając się za klienta Banku (...), składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenia zawierające dyspozycje wypłaty dwukrotnie wypłaciła z kont (...) pieniądze w łącznej kwocie 3200 zł czym działała na jej szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3200 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że:

- w dniu 5 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1100 zł,

- w dniu 7 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2100 zł,

- w dniu 11 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 1400 zł czym działała na jej szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1402,95 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;

- w dniu 14 stycznia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z kont (...) pieniądze w kwocie 600 zł czym działała na jej szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 600 zł, którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody;

- w dniu 21 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jego imieniu nieprawdziwe oświadczenie zawierające dyspozycję wypłaty wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł czym działała na jego szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1500 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionego tytułem naprawienia szkody;

- w okresie od 24 marca 2011 r. do 27 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...), składając w jej imieniu nieprawdziwe oświadczenia o zerwaniu lokat terminowych trzynastcie razy wypłaciła z konta (...) pieniądze w łącznej kwocie 149.994,10 zł czym działała na jej szkodę oraz czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 149,994,10 zł. którą bank wpłacił na konto wymienionej tytułem naprawienia szkody, w ten sposób, że;

- w dniu 24 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15000 zł, likwidując w dniu 22 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...)

- w dniu 25 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł, likwidując lokatę terminową nr (...)

- w dniu 28 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5500 zł, likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 29 marca 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4494,10 zł, likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 4 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15000 zł, likwidując w dniu 4 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 5 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6000 zł, likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 6 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 9000 zł, likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 8 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 8 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 12 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 12 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 15 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 15 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 28 kwietnia 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 28 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 23 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 23 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...),

- w dniu 27 maja 2011 r. podszywając się za klienta Banku (...) wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 27 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...),

tj. czynu z art.286 § 1 kk. i art. 294 § 1 kk. w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk i art. 294§1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody w całości, poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank S.A. we W. kwoty 209.055,10zł złotych;

III. na podstawie art. 41§1 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością materialną na okres lat 5 (pięciu);

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt III K 400/15

UZASADNIENIE

Oskarżona A. N. w dniu 26 marca 2009 r. została zatrudniona przez U. O. na stanowisku doradcy klienta w placówce franczyzowej (...) S.A. przy ul. (...) w S..

Jej wynagrodzenie po 3-miesięcznym okresie próbnym składało się z pensji zasadniczej w wysokości 1650 zł brutto oraz premii uznaniowej. Do obowiązków oskarżonej należała obsługa klienta, w tym realizowanie wpłat i wypłat gotówkowych, zakładanie rachunków i lokat, udzielanie kredytów oraz prowadzenie i kompletowanie dokumentacji kasowej, która raz w tygodniu była wysyłana do centrali banku.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. N. – k. 1404-1406, 1430-1431 (akta główne), k. 29-31 (tom sądowy);
- zeznania świadek U. O. – k. 31, 95-97 (zbiór C), 37-38 (tom sądowy);
- umowy o pracę zawarte pomiędzy firmą usługową pośrednictwo (...) U. O. a A. N. – k. 40-41 (akta główne).

Od dnia 6 października 2010 r. A. N. była jedynym pracownikiem placówki franczyzowej (...) S.A. przy ul. (...) w S..

Dowód:

- zeznania świadek U. O. – k. 31, 95-97 (zbiór C), 37-38 (tom sądowy);

- książka kontroli zamknięć skarbcowych – k. 1012-1063 (akta główne);
- rejestr depozytów wewnętrznych – k. 1064-1221 (akta główne);
- lista obecności w pracy – k. 1261-1267 (akta główne).

Aby móc wykonywać swoje obowiązki A. N. logowała się do systemu bankowego, do którego dostęp obwarowany był szeregiem zabezpieczeń. Po pierwsze, musiała skorzystać ze znanego tylko jej hasła i dodatkowo użyć specjalnego tokena, który służył do logowania się w danym dniu, a kod z nim związany zmieniał się co minutę. Próba zalogowania się przez pracownika innym niż przypisanym do niego tokenem skutkowałą niepowodzeniem. T. znajdował się w sejfie, do którego klucz A. N. nosiła przy sobie. Aby uzyskać dostęp do sejfu, należało oprócz użycia klucza podać indywidualny pin, również znany tylko i wyłącznie osobie, do której został przypisany.

Aby możliwe było wypłacenie przez pracownika banku pieniędzy z konta klienta konieczne było zidentyfikowanie rachunku po personaliach klienta oraz nazwy miejscowości, z której pochodzi. Dowodem przeprowadzenia transakcji były dwa potwierdzenia, do których podpisania zobligowany był klient. Jedno zabierał dla siebie, drugie pozostawiał dla banku.

Doradca klienta miał obowiązek codziennego sporządzania listy operacji, które wykonywał i przesyłania ich wraz z całą dokumentacją raz w tygodniu (w poniedziałek) w zamkniętej i zaplombowanej skrzynce za pośrednictwem kuriera do centrali Banku. Dokumentacja kasowa potwierdzająca wszelkie operacje polegające na wpłatach i wypłatach z rachunków klientów z uwagi na jej ilość nie była weryfikowana. Specjalna procedura obejmującą weryfikację 25% otrzymywanych dokumentów kasowych została wprowadzona dopiero w lipcu 2011 r. W przypadku wykrycia błędów lub braków w dokumentacji centrala występowała o ich uzupełnienie.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. N. k. 1404-1406, 1430-1431 (akta główne), k. 29-31 (tom sądowy);
- zeznania świadek Z. M. – k. 24-25, 92-94 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadek U. O. – k. 32-33, 95-97, 98-100 (zbiór C), k. 37-38 (tom sądowy);
- zeznania świadek A. C. – k. 66-68 (zbiór C), k. 36-37 (tom sądowy);
- instrukcja kasowo-skarbcowa placówek partnerskich E. – k. 502-600, 601-613 (akta główne);
- instrukcja pakowania skrzynki oraz zestawienie najważniejszych informacji (...) dla placówek franczyzowych – k. 614-624 (akta główne);
- książka kontroli zamknięć skarbcowych – k. 1012-1063 (akta główne);
- rejestr depozytów wewnętrznych – k. 1064-1221 (akta główne).

A. N. zapoznała się z treścią instrukcji kasowo-skarbcowej oraz zobowiązała do przestrzegania obowiązków związanych z użytkowaniem systemu informatycznego (...) S.A., tj. nieprzekazywania osobom trzecim dokumentacji systemowej, dostępu do aplikacji, jak i nazw użytkowników, haseł oraz tokenów.

Dowód:

- oświadczenie o odpowiedzialności – k. 625, 991 (akta główne);
- potwierdzenie przyjęcia do wiadomości treści instrukcji kasowo-skarbcowej przez A. N. – k. 990 (akta główne).

Począwszy od dnia 11 października 2010 r. A. N. korzystając ze swojego zindywidualizowanego konta logowała się do systemu bankowego i zaczęła wykonywać bez wiedzy i woli klientów (...) Banku S.A. operacje finansowe na ich rachunkach, polegające na wypłacie z nich środków finansowych, które następnie zatrzymywała dla siebie. Wypłacone z kont poszczególnych klientów przez A. N. środki zostały im w całości zwrócone przez (...) S.A. we W..

I tak:

W dniu 11 października 2010 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem był H. G., pieniądze w kwocie 400 zł.

Dowód:

- zeznania świadka H. G. – k. 80-83 (zbiór C), k. 79 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 474-479 (akta główne).

W okresie od 20 października 2010 r. do 29 października 2010 r. oskarżona czterokrotnie wypłaciła z konta (...), którego właścicielem był A. P., pieniądze w łącznej kwocie 4600 zł w ten sposób, że:

- w dniu 20 października 2010 r. wypłaciła pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 21 października 2010 r. wypłaciła pieniądze w kwocie 500 zł,
- w dniu 22 października 2010 r. wypłaciła pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 29 października 2010 r. wypłaciła pieniądze w kwocie 600 zł.

Dowód:

- zeznania świadka Z. M. – k. 25-26 (zbiór C) k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadka A. P. – k. 39-41 (zbiór C), k. 56 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 480-501 (akta główne).

W okresie od 3 listopada 2010 r. do 16 marca 2011 r. oskarżona czterdzieści razy wypłaciła z kont (...), (...), (...), (...), (...), których właścicielem był R. P., pieniądze w łącznej kwocie 69.961 zł w ten sposób, że:

- w dniu 3 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 12 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 500 zł,
- w dniu 19 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 23 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,

- w dniu 25 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6500 zł,
- w dniu 26 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1200 zł,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 760 zł,
- w dniu 10 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 21 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 22 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 23 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4000 zł,
- w dniu 24 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 28 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 14 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 21 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 25 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 27 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 28 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 1 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 3 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 7 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 9 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1600 zł,

- w dniu 11 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 15 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 21 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 28 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 14 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 14 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł,
- w dniu 16 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 18 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 23 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 7 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 9 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1400 zł,
- w dniu 18 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 17 maja 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2001 zł,
- w dniu 25 lutego 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2000 zł,
- w dniu 2 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,
- w dniu 4 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1500 zł,
- w dniu 11 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4500 zł,
- w dniu 16 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł.

Oprócz tego A. N. dokonała następujących wpłat na konta R. P.:

- w dniu 24 marca 2011 r. wpłaciła na rachunek (...) kwotę 8000 zł

- w dniu 23 maja 2011 r. wpłaciła na rachunek (...) kwotę 10.000 zł,

- w dniu 27 maja 2011 wpłaciła na rachunek (...) kwotę 12.000 zł.

Dowód:

- zeznania świadka Z. M. – k. 24-25 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadka R. P. – k. 9-10 (zbiór C), k. 55 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 1-3, 207-359 (akta główne).

W dniu 10 listopada 2010 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem była K. M., pieniądze w kwocie 400 zł.

Dowód:

- zeznania świadka Z. M. – k. 25 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadek K. M. – k. 34-36 (zbiór C), 80v (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 395-400 (akta główne).

W okresie od 16 listopada 2010 r. do 14 grudnia 2010 r. oskarżona czterokrotnie wypłaciła z kont (...), (...), których właścicielem był K. S., pieniądze w łącznej kwocie 6000 zł w ten sposób, że:

- w dniu 16 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,

- w dniu 6 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 3000 zł,

- w dniu 17 listopada 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł,

- w dniu 14 grudnia 2010 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1000 zł.

Dowód:

- zeznania świadek K. S. – k. 4-6, 86-87 (zbiór C), k. 54-55 (tom sądowy);
- zeznania świadka Z. M. – k. 25, 92-94 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 15-16, 360-375, 961-962, 970-974 (akta główne).

W dniu 27 grudnia 2010 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem był A. M., pieniądze w kwocie 400 zł.

Dowód:

- zeznania świadka A. M. – k. 18-19 (zbiór C), 56 (tom sądowy);
- zeznania świadka Z. M. – k. 25 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 390-394 (akta główne).

W dniu 30 grudnia 2010 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem był J. G., pieniądze w kwocie 600 zł.

Dowód:

- zeznania świadka J. G. – k. 69-71 (zbiór C), k. 80 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 468-473 (akta główne).

W dniach 5 stycznia 2011 r. i 7 stycznia oskarżona dwukrotnie wypłaciła z konta (...), którego właścicielem była H. W., pieniądze w łącznej kwocie 3200 zł, w ten sposób, że:

- w dniu 5 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 1100 zł,

- w dniu 7 stycznia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 2100 zł.

Dowód:

- zeznania świadek H. W. – k. 1-2 (zbiór C), k. 80v (tom sądowy);
- zeznania świadka Z. M. – k. 25 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 27-39, 376-384 (akta główne).

W dniu 11 stycznia 2011 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem była M. P., pieniądze w kwocie 1400 zł.

Dowód:

- zeznania świadka Z. M. – k. 26 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadek M. P. – k. 44-45 (zbiór C), k. 78-79 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 447-452 (akta główne).

W dniu 14 stycznia 2011 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem była J. S., pieniądze w kwocie 600 zł.

Dowód:

- zeznania świadek J. S. – k. 13-15 (zbiór C), 56 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 385-389 (akta główne).

W dniu 21 marca 2011 r. oskarżona wypłaciła z konta (...), którego właścicielem był F. S., pieniądze w kwocie 1500 zł.

Dowód:

- zeznania świadka F. S. – k. 74-77 (zbiór C), k. 80 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 453-467 (akta główne).

W okresie od 24 marca 2011 r. do 27 maja 2011 r. oskarżona trzynastokrotnie, po uprzednim zerwaniu lokat terminowych, wypłaciła z konta (...), którego właścicielem była J. R., pieniądze w łącznej kwocie 149.994,10 zł, w ten sposób, że;

- w dniu 24 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 22 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 25 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5000 zł, likwidując lokatę terminową nr (...),
- w dniu 28 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 5500 zł, likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 29 marca 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 4494,10 zł, likwidując w dniu 25 marca 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 4 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 4 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 5 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 6000 zł, likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 6 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 9000 zł, likwidując w dniu 5 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 8 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 8 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 12 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 12 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 15 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 15 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 28 kwietnia 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 28 kwietnia 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 23 maja 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 23 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...),
- w dniu 27 maja 2011 r. wypłaciła z konta (...) pieniądze w kwocie 15.000 zł, likwidując w dniu 27 maja 2011 r. lokatę terminową nr (...).

Dowód:

- zeznania świadka Z. M. – k. 25 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadek J. R. – k. 58-60 (zbiór C), 55 (tom sądowy);
- dokumentacja (...) S.A. – k. 401-446 (akta główne).

W czerwcu 2011 r. klient (...) S.A. R. P. złożył reklamację, w której deklarował, iż nie dokonywał żadnych wypłat ani wpłat z założonych w placówce franczyzowej (...) S.A. w S. rachunków. Wobec ustalenia, iż operacje związane z wypłatami na jego koncie przeprowadzała A. N. i brak było dokumentów kasowych potwierdzających te transakcje w dniu 10 czerwca 2011 r.

w placówce franczyzowej (...) S.A. w S. pojawili się przedstawiciele Banku (...), G. D. i P. B..

A. N. poproszona o spisanie swoich wyjaśnień własnoręcznie i samodzielnie sporządziła oświadczenie, w którym przyznała się do pobierania pieniędzy R. P. na swoje wydatki i zwróciła się o sporządzenie dla niej harmonogramu spłaty pobranych kwot. Poprosiła przy tym, aby nie informować o zajściu organów ścigania, albowiem rozgłos nie jest potrzebny zarówno jej, jak i bankowi. Dodała, iż sama była zalogowana do systemu i odpowiedzialna za operacje, a także żeby odpowiedzialnością nie obarczać franczyzobiorcy U. O..

Kolejna reklamacja złożona w lipcu 2011 r. przez K. S. skutkowałą przeprowadzeniem w dniu 19 czerwca 2011 r. analizy operacji przeprowadzonych przez A. N., dla których brak było dokumentów kasowych i ustaleniem listy osób pokrzywdzonych, którym następnie (...) S.A. zrekompensował poniesioną szkodę.

Dowód:

- zeznania świadek U. O. – k. 30-33 (zbiór C), k. 37-38 (tom sądowy);
- zeznania świadka Z. M. – k. 26 (zbiór C), k. 57 (tom sądowy);
- zeznania świadka G. D. – k. 51-53 (zbiór C), k. 79 (tom sądowy);
- zeznania świadka P. B. – k. 54-57 (zbiór C), k. 20-21 (odezwa II Ko 2072/16);
- zeznania świadka A. C. – k. 66-68 (zbiór C), k. 36-37 (tom sądowy);
- oświadczenie podpisane przez A. N. – k. 12 (akta główne).

Od 2009 r. do kwietnia 2011 r. A. N. pozostawała w nieformalnym związku z Ł. P..

I tak:

- w dniu 11 kwietnia 2011 r. przelała kwotę 700 zł pod tytułem transakcji „niespodzianka na szyby i przegląd”,
- w dniu 15 kwietnia 2011 r. przelała łącznie kwotę 1500 zł wykonując dwa przelewy pod tytułem (...) oraz „(...)”,
- w dniu 22 kwietnia 2011 r. przelała łącznie kwotę 1200 zł wykonując dwa przelewy, jeden z nich pod tytułem transakcji „(...)”,
- w dniu 26 kwietnia 2011 r. przelała kwotę 1000 zł pod tytułem transakcji „(...)”.

Również Ł. P. w dniu 18 marca 2011 r. przelał na konto A. N. kwotę 3000 zł.

W dniu 17 kwietnia 2011 r. A. N. kupiła od Ł. P. samochód S. (...) za kwotę 22.000 zł. Przedstawiona na umowie kwota 16.000 zł została zaniżona na prośbę nabywczyni.

Dowód:

- zeznania świadka Ł. P. – k. 48-50 (zbiór C), k. 39 (tom sądowy);
- historia z wydruku konta z (...) Banku (...) – k. 135, 137, 139, 147 (akta główne).

Oskarżona **A. N.** urodziła się (...) Jest panną i ma na utrzymaniu małoletnie dziecko. Legitymuje się wykształceniem wyższym w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego. Utrzymuje się z pracy w banku na stanowisku doradcy klienta, z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 2900 zł brutto. Nie była leczona psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie była także dotychczas karana sądownie.

Dowód:

- dane osobowe zawarte w akcie oskarżenia – k. 2;
- dane osobowe podane do protokołu rozprawy – k. 30v;
- dane o karalności – k. 1408.

Oskarżona **A. N.** przesłuchiwana w charakterze podejrzanej w toku śledztwa nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Opisując charakter swojej pracy wyjaśniała, iż dokumenty kredytowe, konta osobiste były wysyłane za pośrednictwem kuriera co tydzień do centrali. Po kilku dniach oskarżona otrzymywała na pocztę e-mail raport błędów, np. kiedy na dokumentach nie było podpisów czy też występowały braki w dokumentacji kasowej. Wskazywała, iż w raportach, które dostawała błędy nie występowały. Zarówno oskarżona, jak i jej pracodawca oraz Z. M. były przekonane, że dokumenty były weryfikowane tak jak to opisano w procedurach. „Pani z banku”, której personaliów oskarżona nie pamiętała, zeznawała, iż dokumenty nie były weryfikowane – w ocenie oskarżonej były. Oskarżona przywołała sytuację, iż kiedy zginęła kwota 40.000 zł, to bank dzwonił do każdego z klientów i pytał czy dokonywali wpłat i wypłat środków, a kwota urosła nagle do 240.000 zł. Wyjaśniała dalej, iż oświadczenie, w którym przyznała się do winy, było napisane pod wpływem gróźb kierowanych w jej kierunku przez trzech pracowników banku. Jakiś czas później razem z U. O. udała się do radcy prawnego i zostało sporządzone pismo opisujące, w jakich okolicznościach powstało pierwotne oświadczenie. Dodała, iż nikt nie wypłaca kwot rzędu 1000 zł i nie przywłaszczyła tych pieniędzy. Odpowiadając na pytania obrońcy wskazywała, iż nie kupiła przez ostatnie 4 lata żadnej nieruchomości, nie przebywała w tym czasie na wycieczkach zagranicznych i nie kupowała biżuterii (oprócz kolczyków dla córki o wartości 269 zł). Nie posiada oszczędności powyżej 5000 zł, a w wychowaniu córki finansowo pomagają jej rodzice. Sprawa alimentacyjna jest na etapie zabezpieczenia. Przez ostatnie 4 lata pozostawała w nieformalnym związku, ale nie przekazywała swojemu partnerowi pieniędzy. Wyjaśniała, iż nie zawsze

w pracy była sama, pracowała też druga osoba na osobnym stanowisku. Oskarżona zaczynała pracę o godz. 9:00, a kończyła o 17:00. Miała dostęp do dokumentów kasowych i podpisywała umowy o kredyt, karty kredytowe, rachunki osobiste i oszczędnościowe oraz lokaty terminowe, a dokumentację odsyłała po tygodniu do centrali. Wyjaśniała także, iż posiadała dostęp do sejfu i urządzenia o nazwie PESTKA, które pozwalało na otwarcie multisejfu. Każdy pracownik posiadał takie urządzenie. Kiedy oskarżona szła do toalety (ktoś zostawał wtedy w banku), zostawiała przyrząd w sejfie. Drugim urządzeniem, które posiadała, był token, który służył do logowania się w danym dniu. Kod zmieniał się co minutę. Każdy z pracowników posiadał swojego tokena, który na noc zostawiany był w sejfie, w ciągu dnia oskarżona trzymała go w szufladzie.

Oskarżona przesłuchiwana w toku rozprawy głównej nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniała, iż od marca 2009 r. pracowała w placówce franczyzowej banku i pracodawca nie miał do jej pracy zastrzeżeń. Do jej obowiązków należało udzielanie zgodnie z procedurami, otwieranie kont osobistych, zakładanie lokat oraz przeprowadzanie transakcji kasowych. W każdy poniedziałek dokumenty z poprzedniego tygodnia były wysyłane kurierem do centrali w W., następnie oskarżona i właściciel placówki otrzymywali informację zwrotną z raportem nieprawidłowości. W raportach tych nie wykazywano błędów odnoszących się do braku dokumentacji czy też braku podpisów klientów na dokumentach kasowych. Prowadzone audyty wewnętrzne nie wykazywały żadnych nieprawidłowości. W czerwcu 2011 r. do miejsca pracy oskarżonej przyjechało 3 pracowników banku w tym pan D. i pani M., którzy zarzucili jej kradzież 40.000 zł z konta klienta. Oskarżona wyjaśniała, iż pod wpływem zastraszania ze strony pani M. i na jej dyktando sporządziła oświadczenie o przyznaniu się do winy – w zamian za obietnicę niezawiadamiania o sprawie Policji i spłaty brakującej kwoty przez ubezpieczyciela. W poniedziałek, gdy oskarżona

stawiała się do pracy zostało jej wręczone wypowiedzenie. Jak wyjaśniała dalej, gdy po kilku dniach ochłonęła, razem z szefową pojechała do radcy prawnego i sporządziła odwołanie oświadczenia o przyznaniu się do przywłaszczenia pieniędzy.

Oskarżona podtrzymała wyjaśnienia złożone na k. 1404-1406 i k. 1430-1431 akt. Wyjaśniała, że logowała się codziennie o godzinie 8:40. Przy sporządzaniu oświadczenia nie była obecna jej przełożona, padały wyzwiska i miało miejsce zastraszanie. Dodała, iż kojarzy niektórych z pokrzywdzonych klientów. Gdyby któraś z kwot została pobrana i nierozliczona widniałoby to w raporcie błędów. Brak było przez ostatnie 2 lata błędów polegających na braku dokumentu kasowego. Oskarżona tłumaczyła, iż przełożona U. O. poinformowała ją, że bank zdecydował o zwolnieniu oskarżonej.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej A. N. w zakresie braku przyznania się do popełnienia zarzucanego jej czynu za niewiarygodne i stanowiące jedynie jej nieudolną linię obrony, albowiem nie miały one jakiegokolwiek pokrycia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zaznaczyć jednak należy, iż Sąd jednak nie miał podstaw do nieuwzględnienia wyjaśnień oskarżonej, gdy ta opisywała m.in. charakter swojej pracy, a przede wszystkim zabezpieczeń przed dostępem i możliwością wykonywania operacji bankowych na kontach posiadaczy rachunków, albowiem wyjaśnienia te znalazły potwierdzenie w zeznaniach U. O., Z. M. i dowodach z dokumentów w postaci instrukcji kasowych i obsługi klienta.

Wskazać należy, iż oskarżona w swoich wyjaśnieniach konsekwentnie zaprzeczała, iż wypłacała i przywłaszczyła opisane w stanie faktycznym kwoty. Sama jednak opisując z jakimi obwarowaniami i zabezpieczeniami związany był dostęp do kont klientów, nie podała racjonalnych powodów, dla których można by uznać, iż to nie ona wypłacała z nich gotówkę. Opisane

w stanie faktycznym zabezpieczenia w postaci personalnego hasła i tokena przypisanego do jednej, konkretnej osoby i pozwalającego na wyodrębnienie w systemie informatycznym banku, kto wykonuje dane czynności na kontach klientów, praktycznie wykluczały możliwość błędnego zidentyfikowania osoby przeprowadzającej ww. czynności.

Z dowodu w postaci zestawienia operacji bankowych pozyskanych z systemu informatycznego (...) S.A. przeprowadzanych

w poszczególnych dniach w placówce franczyzowej w S. jednoznacznie wynikało, iż to właśnie oskarżona oprócz szeregu innych czynności - co do których legalności i prawidłowości nie było wątpliwości - dokonywała również wypłat kwot wbrew woli i wiedzy klientów banku. Co istotne, w swoich zeznaniach przedstawiciel banku (...) wskazywała, iż właśnie w zakresie tylko i wyłącznie tych operacji brakowało w archiwach banku dowodów kasowych. Oskarżona nie kwestionowała obowiązku sporządzania dokumentów będących potwierdzeniem każdej operacji i przesyłania ich kurierem raz w tygodniu do centrali, podnosiła jednakże, że (...) S.A. nie miał żadnych zarzutów co do niekompletności dokumentacji czy braku dokumentów kasowych. Odniesie należy się w tym miejscu do zeznań Z. M., która wskazywała, iż „przekazywane dokumenty są weryfikowane, ale w przypadku dokumentacji kasowej, czyli wpłaty-wypłaty są kontrolowane wrywkowo” (k. 24, zbiór C). Co więcej, z zeznań świadka A. C., które będą ocenione w dalszej części uzasadnienia, wynikało wręcz, że sprawdzanie dowodów kasowych z uwagi na ilość spływających do centrali dokumentów nie było przeprowadzane w ogóle. Stosowna procedura kontroli – nadal wrywkowej a nie co do całości – została w (...) S.A. wdrożona dopiero w lipcu 2011 r. Z tego też powodu Bank nie miał podstaw, aby jak to wskazywała oskarżona w swoich wyjaśnieniach, czynić zastrzeżenia lub uwagi co do braku lub niekompletności dokumentacji w tym zakresie, co nie znaczy, że żadne nieprawidłowości nie występowały – jak pokazały rezultaty niniejszego postępowania takie nieprawidłowości miały miejsce.

Z zeznań świadka Z. M. wynikało, iż w realiach niniejszej sprawy dopiero reklamacja złożona przez klientów banku najpierw R. P., a następnie K. S. zainicjowała proces bliższej analizy operacji wypłat przeprowadzonych przez oskarżoną i doprowadziła do telefonicznego kontaktu z pozostałymi klientami banku obsługiwanymi przez oskarżoną występującymi w sprawie. Każdy z występujących w niniejszej sprawie klientów zaprzeczał, iż zlecał wykonanie operacji finansowych na należących do nich rachunkach bankowych.

W przypadku żadnego z tych klientów bank nie dysponował potwierdzeniami wypłat – dowodami kasowymi - które powinien posiadać z tytułu obowiązku nałożonego przez centralę banku na placówkę franczyzową.

Oskarżona A. N. wskazywała nadto, iż nie była jedyną osobą zatrudnioną w placówce franczyzowej (...) S.A. przy ul. (...) w S.. Okoliczności tej jednak w zdecydowany sposób zaprzeczyła U. O.. Słowa świadka znalazły potwierdzenie w dowodzie w postaci listy obecności, z którego to wynikało jednoznacznie, że oprócz oskarżonej jedyną osobą zatrudnioną w placówce franczyzowej (...) S.A. w S. przy ul. (...) była J. C., która zakończyła stosunek pracy przed dniem 11 października 2010 r.,

a więc przed okresem objętym zarzutem. Kolejnym oprócz listy obecności dowodem na to, iż jedynym pracownikiem placówki przy ul. (...) była oskarżona są także zawarte w aktach sprawy dokumenty w postaci książki depozytów wewnętrznych i kontroli zamknięć skarbowych, w których to dokumentach w okresie objętych zarzutem widnieją jedynie podpisy oskarżonej. Zaznaczyć również należy, iż w czasie (co prawda nielicznych) nieobecności oskarżonej w pracy (urlop wypoczynkowy w dniu 31 grudnia 2010 r. oraz L4 w dniach 30-31 marca 2011 r.) nie miały miejsce transakcje objęte zarzutami aktu oskarżenia.

Odnieść również należy się do sporządzonego przez oskarżoną oświadczenia z dnia 10 czerwca 2011 r., w którym przyznała się do zaboru

z kont R. P. kwoty rzędu 40.000 zł. W swoich wyjaśnieniach A. N. zaprzeczyła jego treści podnosząc, iż ww. pismo sporządziła pod wpływem gróźb ze strony przedstawicieli (...) S.A.

W toku rozprawy głównej dodała, iż Z. M. podyktowała jej treść pisma, a w zamian o całej sytuacji związanej z ubytkiem pieniędzy na koncie R. P. nie miały być informowane organy ścigania. Dodatkowo, bank miał dokonać rekompensaty szkody poniesionej w ten sposób przez klienta banku. Sąd nie uznał tych wyjaśnień za wiarygodne, albowiem pozostają one w sprzeczności z zeznaniami obecnych w placówce franczyzowej w S. przy sporządzaniu oświadczenia przedstawicieli (...) S.A.

Z zeznań świadków Z. M., P. B. i G. D. wynikało jednoznacznie, iż poprosili oni oskarżoną o spisanie swojego oświadczenia z uwagi na niespójność jej ustnych wyjaśnień. Nikt na nią nie krzychał i nie groził, została jedynie poinformowana o potencjalnej odpowiedzialności karnej. Zeznania ww. świadków w tym zakresie były zbieżne, wzajemnie uzupełniały się i były konsekwentne, dlatego zasługiwały na uwzględnienie. Z treści ich zeznań wynikało, iż zasadniczym powodem osobistej ich wizyty z ramienia banku w S. była reklamacja złożona przez klienta banku (...) i ustalenie, że wszelkie operacje na jego rachunku – związane z wypłatami, które jak deklarował klient, przez niego nie zlecanymi – przeprowadzała oskarżona A. N.. Później miała miejsce kolejna reklamacja ze strony K. S., a dalej przeprowadzona analiza w zakresie wypłat realizowanych przez A. N. doprowadziła do ustalenia szerszej listy pokrzywdzonych, którzy zostali pozbawieni środków gromadzonych na swoich rachunkach bankowych.

Do sytuacji związanej z oświadczeniem odnosiła się w swoich zeznaniach świadek U. O., a Sąd nie miał powodów aby odmówić im wiarygodności. Co prawda przesłuchiwana w toku postępowania po raz pierwszy opisywała, iż odniosła wrażenie, iż w jej ocenie obecni wtedy przedstawiciele banku wywołali presję na oskarżonej i „byli bardzo nachalni i naciskali na mojego pracownika” (k. 31 zbiór C) tak stojąc przed Sądem uściślała, iż jeszcze przed przyjazdem na miejsce telefonicznie skontaktowała się z nią oskarżona, która w ten właśnie sposób przedstawiła zachowanie względem niej przedstawicieli banku. Świadek wskazywała nadto, iż osoby te były surowe i stanowcze co mogło spotęgować jej mylne wrażenie co do wywierania presji na oskarżoną. W ocenie Sądu nie sposób oczekiwać, aby w sytuacji, gdy z konta klienta banku ubyła kwota rzędu 40.000 zł i zachodziły uzasadnione podejrzenia (podparte brakiem dokumentacji kasowej w zakresie tych operacji), iż miało to związek z działaniem oskarżonej, przedstawiciele banku zachowywali się w sposób miły i przyjazny, jednak co należy z całą stanowczością podkreślić, istnieje zasadnicza różnica pomiędzy stanowczością i zdecydowaniem a groźbami i zastraszaniem, które jak wynika z ocenionego materiału dowodowego

w postaci zeznań świadków zaistniały tylko w subiektywnym odczuciu oskarżonej. Wyjaśnienia oskarżonej o tym, iż sporządzenie przedmiotowego oświadczenia miało być niejako „ofertą” ze strony Z. M.

i warunkować niezawiadomianie o sprawie Policji oraz spłatę szkody przez (...) S.A. pozostają w ocenie Sądu w sprzeczności z samą treścią pisma, w którym to oskarżona w tonie koncyliacyjnym i uległym prosi

o możliwość zwrotu brakującej kwoty na podstawie ratalnego harmonogramu jak i o niekierowanie stosownego zawiadomienia do służb. Konkludując zatem Sąd nie miał wątpliwości, iż przedmiotowy dokument pomimo tego, iż ma prywatny charakter, zawiera informacje zgodne

z rzeczywistym stanem rzeczy i to zarówno odnośnie faktów w nim zawartych, jak i podpisu osoby, która go sporządziła.

Zeznania świadka Z. M. – zawiadamiającej

o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z ramienia (...) S.A. we W. – znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w tym zeznaniach świadków – klientów banków – a także zgromadzonej dokumentacji kasowej, dlatego zasługiwały na uwzględnienie. Oprócz opisanego charakteru spotkania, w którym A. N. sporządziła oświadczenie o przyznaniu się do winy, świadek odniosła się do operacji przeprowadzonych przez oskarżoną na kontach klientów banku, co do których ci ostatni nie mieli wiedzy. Jej zeznania o tym, iż dokumentacja kasowa przesyłana do centrali jest sprawdzana wrywkowo, częściowo znalazła potwierdzenie w zeznaniach A. C. (która podnosiła, iż dopiero od lipca 2011 r. sprawdzane jest 25% dokumentów kasowych, wcześniej nie miało to miejsca). Również podawane przez świadka informacje dotyczące hasła i tokenów, którymi posługiwali się pracownicy placówek franczyzowych – w tym oskarżona – znajdowały potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, zeznaniach U. O. oraz instrukcji kasowo-skarbcowej.

Za wiarygodne Sąd uznał i wykorzystał przy ustalaniu stanu faktycznego zeznania świadka U. O. z uwagi na ich szczegółowość i logikę. Świadek opisała okoliczności związane z zatrudnieniem oskarżonej A. N. i charakter jej obowiązków wykonywanych na zajmowanym stanowisku doradcy klienta. W szczególności odniosła się również do systemu zabezpieczeń wykorzystywanego w placówce franczyzowej banku i okoliczności związanych z przypisanym indywidualnie do każdego pracownika hasłem i tokenem, a także powiązaniu przeprowadzonych operacji na rachunkach klientów z pracownikiem, który je przeprowadzał. Świadek zeznawała, iż token przechowywany jest w depozycie w sejfie na czas nieużywania i każdorazowo pobierany stamtąd przez pracownika. Nie ma możliwości, aby inna osoba korzystała z tokenu pracownika, albowiem każdy z pracowników używa również znanego tylko sobie hasła. Oskarżona według relacji świadka wpisywała pobranie tokena do książki depozytów, co znajduje również potwierdzenie w dowodach

z dokumentów. Świadek wskazywała, iż jakkolwiek do obowiązków oskarżonej należało sporządzanie i wysyłka raz w tygodniu do centrali banku listy przeprowadzonych operacji (co było zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonej, zeznaniami Z. M., A. C. i dokumentacją), sama również wrywkowo je kontrolowała i nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości.

Sąd wykorzystał również przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy zeznania świadka A. C., która zajmowała stanowisko kierownika weryfikacji dokumentów w (...) S.A. Świadek opisywała charakter czynności kontrolnych przeprowadzanych przez bank względem dokumentacji otrzymywanej z placówek franczyzowych. Z jej zeznań wynikało, iż specjalna kontrola dokumentacji kasowej została wprowadzona już po zaistnieniu zdarzeń objętych zarzutami aktu oskarżenia. Wcześniej przeprowadzano jedynie weryfikację kompletności innych dokumentów – przede wszystkim umów pożyczek i o karty kredytowe - i na tym polu również w latach 2010-2011 dochodziło ze strony placówki w S. do nieprawidłowości. Dopiero następcza kontrola przeprowadzona w dniu 19 czerwca 2011 r. wykazała braki potwierdzeń poleceń wypłat ze strony klientów (...) S.A., które to operacje były przeprowadzane przez A. N.. Świadek dodała, że dokumentacja przesyłana była

w zaplombowanej skrzynce za pośrednictwem kuriera i każdorazowo sprawdzana była jej nienaruszalność. W przypadku brakującej dokumentacji kasowej nie mogła być ona wysłana, ponieważ nigdy nie stwierdzono żadnych uchybień w zakresie zabezpieczenia skrzynki. Zeznania świadka były szczegółowe i logiczne i stanowiły dowód na to, iż brak było możliwości ingerencji ze strony osób trzecich w dokumentację przesyłaną przez oskarżoną A. N. do centrali banku. Nadto zeznania w sposób logiczny wyjaśniały, dlaczego ubytki na kontach klientów związane

z działaniem oskarżonej i związana z tym szkoda nie były wykrywane na bieżąco, ale dopiero w ramach kontroli przeprowadzonej ex post.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uwzględnił zeznania H. G., A. P., R. P., K. M., K. S., A. M., J. G., H. W., M. P., J. S., F. S. oraz J. R. – klientów (...) S.A., z których to kont były wypłacane bez ich wiedzy środki finansowe – albowiem ich zeznania były spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci dokumentacji bankowej. Ich zeznania były zbieżne co do zasadniczej kwestii – żaden z nich nie miał wiedzy o rozporządzeniach finansowych polegających bądź to na bezpośrednich wypłatach pieniędzy z należących do nich kont czy też takiej czynności przeprowadzonej po uprzednim zlikwidowaniu założonych lokat. Wszyscy też uzyskali od (...) S.A. zwrot utraconych kwot. Potwierdzeniem ich zeznań jest dokumentacja przedłożona przez (...) S.A. zawierająca wyciągi

z rachunków tych klientów wraz z potwierdzeniami wypłat gotówkowych i zestawień operacji. Z dowodów tych wynika, iż wszystkie te operacje przeprowadzała oskarżona. W tym miejscu odnieść należy się w szczególności do operacji przeprowadzonych na rachunkach bankowych R. P., w których to oprócz szeregu wypłat realizowanych przez oskarżoną widnieją również 3 wpłaty na łączną kwotę 30.000 zł, odpowiednio: z dnia 23 maja 2011 r. na kwotę 10.000 zł (k. 215, 217-218), z dnia 27 maja 2011 r. na kwotę 12.000 zł. (k. 274, 298-299) oraz z dnia 24 marca 2011 r. na kwotę 8.000 zł (k. 306, 313-314). Świadek R. P. stanowczo zaprzeczał, iż dokonał przedmiotowych wpłat („...poinformowałem pracownika banku, że absolutnie nie wybierałem żadnych pieniędzy z tych lokat ani również nie dokonywałem żadnych wpłat” – k. 10, zbiór C). Przeprowadzone postępowanie sądowe nie wyjaśniło kwestii motywacji oskarżonej w tym zakresie. Zastanawiająca jest jednakże koincydencja pomiędzy datami przedmiotowych wpłat a wypłat kwot po 15.000 zł z rachunków J. R. – po uprzednim zerwaniu lokat. Daty te bowiem są zbieżne, tzn. w dniu, w którym wypłacana była kwota 15.000 zł, z konta J. R., odpowiednio zasilany był rachunek bankowy należący do R. P.. Co należy jeszcze raz podkreślić, wszystkie te transakcje zostały w systemie bankowym odnotowane jako przeprowadzone przez A. N., a w centrali banku brak było dowodów kasowych na ich potwierdzenie – co znaczyło, iż wbrew procedurom nie zostały wysłane, a takie zachowanie należy ocenić jako próbę zatajenia ich wykonania.

Sąd nie znalazł powodów, aby zakwestionować wiarygodność zeznań Ł. P.. Abstrahując od charakteru jego znajomości z oskarżoną wskazać należy, iż jego twierdzenia o otrzymywanych od oskarżonej pożyczkach znajdują potwierdzenie w dowodzie z dokumentów

w postaci historii rachunków bankowych należących do świadka i oskarżonej. Nadto świadek wskazywał, iż A. N. kupiła od niego za kwotę 22.000 zł samochód marki S. (...). Powyższe wydatki skonfrontowane z pensją, jaką oskarżona otrzymywała z tytułu stosunku pracy w wysokości 1650 zł brutto, muszą w ocenie Sądu rodzić poważną wątpliwość co do pochodzenia tych środków.

W mniejszym zakresie dla ustaleń stanu faktycznego przydatne były zeznania świadka P. C., który na podstawie wyciągu z rachunku oskarżonej w (...) S.A. za okres od 30 maja 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. dokonał analizy przepływu środków finansowych w tym czasie. Uwagę zwrócił na założoną przez oskarżoną w dniu 6 maja 2011 r. lokatę na kwotę 15.000 zł, która miesiąc później wygasła.

Do odtworzenia stanu faktycznego niniejszej sprawy przyczyniły się również dowody z dokumentów zawnioskowanych w akcie oskarżenia, w tym przede wszystkim instrukcje dotyczące zabezpieczeń stosowanych w placówkach partnerskich (...) S.A. (hasła, tokeny), książki kontroli zamknięć skarbcowych oraz rejestry depozytów wewnętrznych jak i dane o karalności. Prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony i nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Konkludując należy stwierdzić, że ocena twierdzeń oskarżonej skonfrontowana z treścią zeznań przywołanych świadków oraz pozostałym materiałem dowodowym, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy, dokonywana w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania pozwoliła zdaniem Sądu na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonej A. N. w zakresie popełnienia zarzucanego jej czynu.

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskaniu błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby. Może zostać ono osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania

o faktycznym stanie rzeczy. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, a mianowicie takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma – według zamiaru sprawcy – wysunąć błędne wnioski.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do tego, iż zachowanie oskarżonej A. N. sprowadzało się do wytworzenia w świadomości pokrzywdzonego (...) S.A. fałszywego obrazu wycinka rzeczywistości i wprowadzenia

w błąd, iż 12 klientów banku, tj. H. G., A. P., R. P., K. M., K. S., A. M., J. G., H. W., M. P., J. S., F. S., J. R. złożyli dyspozycje wypłat środków oraz zerwania lokat, gdy tymczasem to oskarżona wypłaciła bez ich woli i wiedzy kwotę 239.055,10 zł. Wskutek powyższych działań oskarżona doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 209.055,10 zł (...) S.A., który pokrył środki wypłacone przez oskarżoną na szkodę ww. osób.

Mając na uwadze wysokość szkody – stanowiącej zgodnie

z dyspozycją art. 115 § 5 k.k. mienie znacznej wartości - zachowanie oskarżonej wypełniającej znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. należało zakwalifikować łącznie z art. 294 § 1 k.k.

Uznając oskarżoną A. N. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i dzieląc kwalifikację prawną czynu zastosowaną w akcie oskarżenia Sąd dokonał jednocześnie modyfikacji opisu czynu

w zakresie uznania (...) S.A. za podmiot wprowadzony w błąd przez oskarżoną, jak i dokonując zmian w zakresie kwot będących wartością szkody. Wskazać bowiem należy, iż szkodą, do której naprawienia sąd rozstrzygający zobowiązuje skazanego, jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustaleniu jej wysokości tych składników szkody, które wynikły

z następstw czynu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2002 r., sygn. II KKN 385/01). W akcie oskarżenia dopuszczono się również omyłek

o charakterze pisarskim i rachunkowym dotyczącym sumy pieniędzy wypłaconych przez oskarżoną z kont:

- R. P.: prawidłowa wartość to 69.961 zł zamiast wskazywanych

w a/o 69.960 zł, nadto poprawiono pisarską omyłkę związaną z oznaczeniem wypłaty z dnia 10 grudnia 2010 r. na kwotę 7600 zł zamiast prawidłowej kwoty 760 zł;

- J. R.: prawidłowa wartość to 149.994,10 zł zamiast wskazywanych w a/o 149.994 zł, nadto poprawiono pisarską omyłkę związaną z oznaczeniem wypłat z dnia 24 marca 2011 r. oraz 4 kwietnia 2011 r. na kwoty po 1.500 zł zamiast prawidłowych kwot po 15.000 zł.

Powyzsze zmiany skutkowały zmianą kwoty całkowitej wypłaconej

z kont klientów przez oskarżoną i ustaleniem jej na poziomie kwoty 239.055,10 zł.

Wskazania co do sposobu wyliczenia szkody skutkowały również istotną modyfikacją w zakresie kwoty niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez (...) S.A. we W.. Rzeczywistą szkodę ustalić bowiem należało w wysokości odpowiadającej sumie kwot wypłaconych przez oskarżoną, bez uwzględnienia pozostałych kosztów związanych

z przeprowadzonymi przez oskarżoną operacjami, do których zaliczyć należało przede wszystkim kwoty utraconych przez klientów odsetek od wypłaconych kwot (zrekompensowane również przez Bank) czy też pobieranych również z kont klientów opłat za wypłaty z konta. Uwzględnić również należało wpłaty dokonane na rachunki R. P., o których Sąd szerzej wypowiedział się przy ocenie zeznań tego świadka.

Ponadto Sąd uznał, iż czyn popełniony przez oskarżoną znamionują wielokrotne zachowania, które zostały podjęte w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem stanowią jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 k.k.

Zachowanie oskarżonej A. N. w odniesieniu do przypisanego jej czynu było działaniem umyślnym, z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na osiągnięcie korzyści majątkowej. W momencie podejmowania przypisanego przestępstwa oskarżona była osobą doświadczoną życiowo i w pełni poczytalną. W chwili popełnienia przypisanego jej czynu oskarżona, uwzględniając jej poziom intelektualny i emocjonalny, miała w pełni możliwość rozpoznania znaczenia i niezgodności z prawem swojego zachowania. Nie znajdowała się w anormalnej sytuacji motywacyjnej i nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jej bezprawność oraz winę. Stopień jej zawinienia należy ocenić jako wysoki, a odpowiedniej reakcji prawnokarnej wymaga sytuacja, gdy czyn zabroniony zostaje popełniony przez pracownika z pokrzywdzeniem pracodawcy. Oskarżona znajdowała się w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było wymagać od niej zachowania zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., a zatem swoim uznaniem i granicami przewidzianymi przez ustawę uznał, iż wyważoną, sprawiedliwą, a zarazem adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości będzie dla oskarżonej kara 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w art. 115 § 2 k.k. Stosownie do przywołanej regulacji, Sąd miał na uwadze przede wszystkim rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, którym w świetle przepisów kodeksu jest mienie i cudza własność. Bez wątpienia oskarżona swoim zachowaniem wskazane dobra naruszyła. Sąd uwzględnił także sposób i okoliczności, w których doszło do popełnienia czynu zabronionego, a w szczególności to, że oskarżona wykorzystwała swoją pozycję służbową i w rażący sposób nadużyła zaufania, jakim obdarzyła oskarżoną jej przełożona – franczyzobiorca (...) S.A. U. O.. Podkreślić należy, iż oskarżona zajmowała stanowisko związane z odpowiedzialnością materialną za mienie innych osób, które często wpłacają do banku oszczędności całego swojego życia, licząc na to, iż to właśnie bank jest najpewniejszym gwarantem bezpieczeństwa ich środków. Zajmując tak odpowiedzialne stanowisko oskarżona powinna wykazywać się ponadprzeciętną sumiennością, skrupulatnością, a nade wszystko zwyczajną uczciwością. Jej zachowanie niewątpliwie naraziło na szwank reputację (...) S.A. we W., który poniósł rzeczywistą szkodę majątkową i wizerunkową. Na wyższy ładunek społecznej szkodliwości czynu wskazywała ponadto wielkość kwoty, którą oskarżona wypłaciła z kont klientów Banku oraz postać zamiaru oskarżonej, mającej nie tylko pełną świadomość, że wypłaciła cudzą gotówkę bez żadnej podstawy prawnej celem powiększenia swojego majątku. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd doszedł do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej również przybrał znaczne rozmiary.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd uznał wysoki stopień zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oraz rodzaj i wysokość wyrządzonej szkody. Jako okoliczność łagodzącą uznać należało dotychczasowy styl życia oskarżonej wyrażający się w jej uprzedniej niekaralności.

Oczywiście Sąd przy wymiarze kary miał na względzie przepis art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Opisany artykuł potencjalnie otwierałby możliwość zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy, albowiem przed 1 lipca 2015 r. taka możliwość istniała w stosunku do kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat. Tym niemniej, kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w ocenie Sądu nie byłaby wystarczająca dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonej. Stopień karygodności jej czynu polegający na tym, iż popełniła ona przestępstwo wykorzystując zajmowane stanowisko i zaufanie, jakim została obdarzona musi wiązać się z odpowiednią reakcją prawnokarną. Oskarżona nie działała pod wpływem chwilowej pokusy wzbogacenia się, jej działania były zaplanowane, o czym

świadczy ich metodyczność i systematyczność wyrażająca się dokonaniem na przestrzeni blisko 8 miesięcy ponad 70 wypłat środków z kont klientów (...) S.A.

Takie działanie wymaga stanowczej reakcji prawnokarnej i uniemożliwia sformułowanie wobec oskarżonej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zawieszenie wykonanie kary w przypadku oskarżonej, nie tylko ją, ale również społeczeństwo utwierdziłoby tylko w przekonaniu, że przestępstwo popłaca, a w wypadku ujęcia jedyną realną konsekwencją jaka wynika z popełnionego przestępstwa, jest tak obowiązek zwrotu równowartości wyrządzonej w ten sposób szkody. Tym samym cele kary nie zostałyby spełnione. Wymierzona kara pozbawienia wolności - jakkolwiek o charakterze bezwzględny - zbliżona do dolnej granicy ustawowego zagrożenia we właściwy sposób unaocznia oskarżonej, iż przestępstwo nie popłaca i trzeba zmierzyć się z realnymi konsekwencjami wynikającymi z jego popełnienia.

Działając na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. we W. kwoty 209.055,10 zł – rzeczywistej szkody jaką poniósł pokrzywdzony z związku z przestępstwem. Wskazać bowiem należy, iż szkoda, do której naprawienia sąd rozstrzygający zobowiązuje skazanego, jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustaleniu jej wysokości tych składników szkody, które wynikły z następstw czynu, np. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2002 r., sygn. II KKN 385/01). W przedmiotowej sprawie szkodę stanowi suma kwot, które oskarżona podjęła z rachunków klientów banku (przy uwzględnieniu trzech wpłat na sumę 30.000 zł dokonanych przez oskarżoną na konto R. P.), które to następnie zostały zwrócone klientom przez pokrzywdzonego, którym w niniejszej sprawie jest (...) S.A. we W., bez uwzględnienia odsetek, jak i wszelkich opłat manipulacyjnych związanych m.in. ze złożeniem dyspozycji wypłat.

Uznając, iż działanie przypisane oskarżonej A. N. wiązało się z nadużyciem stanowiska i brak orzeczenia takiego zakazu zagrażałby istotnym dobrom chronionym prawem w postaci mienia należącego do innych osób Sąd w oparciu o przepis art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością materialną na okres 5 (pięciu) lat.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonej oraz kwestię zobowiązań finansowych nałożonych na nią tytułem obowiązku naprawienia szkody Sąd uznał, że uiszczenie kosztów i opłaty byłoby dla niej zbyt uciążliwe, dlatego zwolnił ją od ich ponoszenia. U podstaw takiego orzeczenia legły więc przepisy art. 624 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 z 1983 r., poz. 223 ze zm.).